

מ"ת (ירושלים) 34990-12-17 - מדינת ישראל נ' טארק בדואן (עציר),

מ"ת (ירושלים) 34990-12-17 - מדינת ישראל נ' טארק בדואן, שלום ירושלים

מ"ת (ירושלים) 34990-12-17

מדינת ישראל

ע"י תביעות ירושלים

נ ג ד

טארק בדואן (עציר),

ע"י ב"כ עו"ד שי טובים

בית משפט השלום בירושלים

[04.01.2018]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

החלטה

(ראיות לכאורה)

רקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המחזיק שני אישומים שעניינם התפרצות לדירה בצוותא, גניבה בצוותא, והיזק בזדון (באישום הראשון) כשהעבירות מבוצעות לכאורה שעה שהמשיב שוהה בישראל שלא כדין, בהיותו תושב האזור נעדר

אישור שהיה. הסניגור משיג על קיומן של ראיות לכאורה, והחלטתי נוגעת לטענות שהועלו.

2. קודם שאגע בטענות, אפרט את האישומים המופנים כלפי המשיב.

האישום הראשון

3. ביום 27.3.2017 התפרץ המשיב עם שניים אחרים לבית בקרית עקרון ברחובות בשעת בוקר מאוחרת. באותן נסיבות השניים האחרים נכנסו לחצר הבית בעד פתח בשער החומה המיועד למיקום פח אשפה, ושהו בחצר. המשיב הגיע למקום כשהוא חובש כיפה ומרכיב משקפי שמש, הוא התקרב לפתח, כשאחד מהאחרים מתקרב אופף הא לפתח. המשיב אחז בלום ברזל באמצעות סמרטוט והעביר לאחר, ולאחר מכן עזב את המקום. האחרים עקרו את שלבי התריס בחלון הסלון וניסו לפתוח את שמשות החלון באמצעות מכשיר חד. הם טיפסו אל חלון הממ"ד של יחידת הדיור, כופפו את הרשת ופתחו את השמשה בכוח באמצעות המכשיר, נכנסו פנימה וחיטטו בחפצים במקום. בהמשך האחרים נכנסו לתוך הבית תוך פתיחה בכוח של שמשות חלון המטבח. עם עקרו את מגנון האזעקה וחיטטו בתכולת הבית. האזעקה הופעלה ובנו של בעלת הבית הוזעק למקום. השניים הבחינו בבנו של המתלונן ונמלטו מהמקום יחד עם המשיב ברכב טויוטה עליו הורכבו לוחיות זיהוי 51-627-30 (להלן - הטויוטה) שאינן לוחיות הזיהוי המקוריות שלו. באותן נסיבות נטלו האחרים מהבית תכשיטים, מחשבים, טלפון נייד ושעונים.

האישום השני

4. ביום 30.10.2017 בשעה לא ידועה, התפרץ המשיב יחד עם אחר לדירה בירושלים. הנאשם והאחר הגיעו למקום כשהם חבושי כיפות. המשיב והאחר טיפסו אל מרפסת הדירה, משכו בכוח את דלת הסורג ואת דלת ההזזה. הם חיטטו בחפצים שבדירה, תרו אחר מה שיכול להיגנב על-ידם ונטלו מתוך הדירה מחשבים, תכשיטים ושעונים, ויצאו דרך דלת הכניסה של הדירה, כשהאחר נשא 2 תיקים שנטל מן הדירה.

טענות הסניגור לעניין הראיות

5. אשר לאישום הראשון, טוען הסניגור, כי מדובר בראיות נסיבתיות בלבד - ברכב הטויוטה שלכאורה נמלט מן המקום נמצאה כיפה ועליה DNA שנטען לגביו כי הוא שייך למשיב. לטענת הסניגור, אמנם מדובר ב-DNA, ואולם הוא נמצא על חפץ נייד, ועל נקלה החומר הגנטי יכול היה להגיע לחפץ על דרך של "העברה" מחפץ או מגורם אחר שבא במגע עם המשיב. הסניגור הדגיש כי לא נמצאה כל ראיה פורנזית בזירה עצמה, הקושרת בין המשיב לבין ההתפרצות והגניבה. הסניגור גם יוצא חוצץ נגד "זיהויו" של המשיב על-ידי החוקר שעבד על התיק, מבלי שלחוקר היכרות מוקדמת עם המשיב, מלבד עבודתו על תיק חקירה זה.

6. אשר לאישום השני, הסניגור סבור כי נפל פגם באופן שבו זוהה המשיב, על סמך צילומי מצלמות האבטחה. מעבר לכך מציין הסניגור, כי הטלפון של המשיב לא אוכן בירושלים בזמנים הרלבנטיים, כעולה גם מדבריו שלו בהודעותיו.

דיון בראיות

האישום הראשון

7. עיון בתיק החקירה מלמד כי נתקבלה קריאה במוקד המשטרה (דו"ח פעולה של סטיסי מקגיל), שם נמסר תיאור רכב טויוטה שהיה מעורב בתאונה, שמספרו *****.

בפועל נמצא בזירה רכב טויוטה עם לוחיות רישוי 5162730 (ר' דו"ח מז"פ ודו"ח תפיסת מוצגים), שהתנגש בעץ. בתוכו נמצאה, בין היתר כיפה, ממנה נדגם DNA. מבירור מעמיק של המשטרה התברר כי לוחית הרישוי שייכת לרכב טויוטה אחר שבעליו נחקרה (ר' דו"ח מז"פ ודו"חות פעולה הנוגעים לפעולות אלו).

בתיק קיימת חוו"ד דעת ראשונית המלמדת על התאמת ה-DNA מן הכיפה האמורה ל-DNA של המשיב (ר' זיהוי דנ"א מספר 16381 מיום 15.5.2017).

ישנם צילומי אבטחה של הבית שנפרץ, כשבאחד רואים אדם חולף, כשהוא חובש כיפה. ביחס לתמונה זו טוען החוקר רוקן חסן כי הוא מזהה את המשיב בשל עבודתו על תיק החקירה כבר חצי שנה (מזכר מיום 14.12.2017).

המשיב הכחיש בחקירתו כל קשר להתפרצות או לכיפה.

8. אני סבור כי מכלול הראיות שציינתי, מספיק לביסוסן של ראיות לכאורה, גם אם מדובר בעיקר בראייה נסיבתית של DNA, ואף אם מדובר בדגימה שנלקחה מחפץ ניד. כבר נקבע, כי "בדיקת ה-DNA מהווה ללא ספק ראיה לכאורה בעלת עוצמה גבוהה ביותר" בשלב הראיות לכאורה [בש"פ 5524/11 פלוני נ' מ"י (מיום 2.8.2011), פסקה 6], ואף נקבע, כי ניתן לייחס לראיה זו, שמקורה בחפץ ניד, את המשקל המתאים בשלב הראיות לכאורה, כאשר טענות הנוגעות להיות מקור הדגימה מחפץ ניד, דינן להתברר בהליך העיקרי [בש"פ 2506/13 זהרי נ' מ"י (מיום 15.4.2013), פסקה 9].

9. כך גם הטענה בדבר המשקל הנמוך שיש לייחס לזיהוי של השוטר - דינה להתברר בהליך העיקרי [ר' בש"פ 4253/13 סוסן נ' מ"י (מיום 27.6.2013), פסקה 20].

10. בכל הנוגע לראיות נסיבתיות הנשקלות בשלב הראיות לכאורה, נקבע כי "בשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבתיות, יש לבחון האם משקלן המצטבר הוא כזה אשר עשוי להוביל למסקנה לכאורית מובהקת של סיכוי סביר להרשעה..." [בש"פ 6717/17 ותד נ' מ"י (מיום 19.9.2017), פסקה 24]. אני סבור כי מכלול הראיות מוביל למסקנה לכאורית מובהקת, כי קיים סיכוי סביר להרשעת המשיב במיוחס לו, במיוחד לנוכח היעדר כל הסבר סביר מצדו, מלבד הכחשה גורפת, להימצאות ה-DNA על הכיפה שמקורה ברכב ששימש את הפורצים. האישום השני

11. עיקר הראיות בתיק זה מבוססות על צילום מזירת האירוע מזמן ההתפרצות שבה נראית דמות חובשת כיפה, שלגביה נקבע בחו"ד המומחית נטע לב טוב שטח, כי "סביר בהחלט (אפשרי בהחלט)", כי הדמות הנחזית בסרטון היא לא אחר מאשר המשיב עצמו - מדובר ברמת ודאות ו' מתוך ט', כאשר בתוך חוות הדעת מצויינים מאפייני גוף ופנים הנמצאים ברמת דמיון, וכן קיים דמיון לסוג השעון והסוויטשירט שנראים בצילום ושנתפסו עם המשיב (ר' גם דו"ח השוואה של החוקר ליאור מלכה).

12. בנוסף, ברכב השברולט השייך למשיב (כפי שעולה מהודעותיו) עמו הגיע זה לחקירתו במשטרה לאחר שזומן והמשטרה פגשה אותו במחסום, מצא החוקר פאיז ח'יר כיפה הטמונה בדלת הנהג, שהיא לבנה עם כתם כהה (מזכרו מיום 13.12.2017). יצוין, כי קיים דמיון בין הכיפה שנמצאה לבין זו שמתועדת בצילום מזירת האירוע. בהקשר זה, טען המשיב בחקירתו כי הוא אינו מזהה את האדם שבצילום. אשר לכיפה, טען המשיב כי מעולם לא חבש כיפה (הודעתו מיום 5.12.2017, ש' 153). אם מחד המשיב טען כי הרכב שבו נמצאה הכיפה הוא שלו, ומאידך טען כי מעולם לא חבש כיפה, מהו ההסבר להימצאות הכיפה ברכבו?

13. כמו-כן, קיים בתיק זיהוי של השוטר אמיתי בן חיון (הודעתו מיום 13.12.2017). מדבריו עולה, כי היחידה החוקרת תיק זה הפיצה את התמונה מתוך הסרטון בקרב השוטרים על-מנת לסייע לה בזיהוי האדם שמופיע בה. אמיתי טוען, כי מיד כשראה את התמונה זיהה את המשיב וזאת מתוקף היכרותו עמו בעבר, כאשר המשיב היה יעד חקירה באזור שבו עבד אמיתי. אמיתי ציין כי ראה "שזה טארק שמשמש בתחפושת להסוות את עצמו" (ש' 10-11). כפי שצינתי ביחס לאישום הראשון, טענות הנוגעות לטיב זיהוי ע"י שוטרים (בין היתר), דינן להתברר בהליך העיקרי.

14. אם לא די בכל אלה, הרי שהמתלוננת (המתגוררת בדירה שנפרצה) זיהתה בסרטון האבטחה את התיקים שנגנבו ממנה, נישאים על גבי שני חשודים שנראים בסרט - תיק אפור ותיק תכלת (ש' 28 להודעתה מיום 10.12.2017) - אחד מהם, הנחזה להיות המשיב.

15. יוצא אפוא, כי המארג הראייתי שתיארתי, לצד הכחשותיו של המשיב ואי-מתן כל הסבר סביר להימצאות הכיפה ברכבו, מובילים למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה גם ביחס לאישום זה.

16. טענת הסניגור לגבי האיכון, המלמד כי הטלפון של המשיב לא היה בזירת האירוע, דינה להתברר בתיק העיקרי, ואין בה, לבדה, כדי לערער את תשתית הראיות לכאורה שציינתי עד כה, שכן מדובר בראיה בודדת לעומת מארג שלם והגיוני של ראיות.

17. בנוסף, וביחס לשני האישומים, אציין, כי המוטיב החוזר שהנו בגדר "עדות שיטה" המחזק את מכלול הראיות לכאורה, הוא הימצאן של הכיפות בשני המקרים, מבלי שלמשיב הסבר מתקבל על הדעת לכך.

18. בשולי הדברים יוער, כי הסניגור לא חלק על תוקפן של תעודות עובד הציבור הנוגעות להיעדר אישורי שהיה בישראל בזמנים הרלבנטיים, אלא שטענתו לכתחילה הייתה, כאמור, כי אין מדובר במשיב.

19. סוף דבר, שאני קובע כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב. ניתנה היום, י"ז טבת תשע"ח, 04 ינואר 2018, בנוכחות הצדדים.